

[Statsministeren]

ler for Europa som helhed, men det kunne måske være gavnligt en dag.

Jeg tror, at alle, der beskæftiger sig med de dele, er enige om fornuften og de konkrete sammenhænge, når det kommer til stykket, og jeg skal blot meget kort fastslå endnu en gang: Vi står nu med et indre marked, som – forhåbentlig med de tre nordiske lande og Østrig som nye medlemmer – vil være verdens største og rigeste indre hjemmemarked, som i sin struktur og i sin økonomi vil fungere efter samme hovedprincipper som enhver nationalstats hjemmemarked.

Når vi prøver at få beskæftigelsen i gang i Danmark, starter vi som regel med vores hjemmemarked, samtidig med at vi prøver at styrke vores eksport, og når vi nu har verdens største hjemmemarked i Europa, er det en fejl alene at koncentrere sig om eksporten. Vi bør i langt større udstrækning og på en mere intelligent måde benytte det europæiske hjemmemarked til at få gang i beskæftigelsen, i fornyelsen, i forskningen, i uddannelsen, i miljøinvesteringerne, i byfornyelsen, den kollektive trafik og alt andet, der hører med i det moderne Europas fremtid. Det er det, der er grundtanken, og min pointe er, at så længe der er en alt for stor tendens til, at hvert enkelt EU-medlemsland – ikke Danmark, men mange andre – »nøjes med« at vurdere sin egen økonomiske politik udelukkende på baggrund af det nationale hjemmemarked, når tingene skal tilrettelægges, fraskriver vi os og fravælger nogle muligheder, vi ellers ville have haft, hvis vi kunne blive enige om i endnu større udstrækning at udnytte hinanden meget bedre.

Jeg plejer at illustrere det med, at hvis vi her i Europa f.eks. kunne se en økonomisk vækst på investeringsområderne for os og fremrykede de investeringer, vi ville gennemføre i morgen, til i dag og derigennem fik en bæredygtig vækst, der f.eks. var 1 pct. større end den, der ligger i kortene lige foran os, så ville det i løbet af få år bidrage til en merbeskæftigelse i Danmark med mindst 50.000 flere i arbejde. Det er en dokumentation af, hvor gensidigt afhængige af hinanden vi er på en positiv måde, og det er egentlig det, der er den fundamentale pointe. Derfor var jeg glad for fru Lone Dybkjær's efterlysning af, at vi arbejder lidt videre med den sag. Jeg vil meget gerne medvirke til, at både Markedsudvalget og Det Politisk-Økono-

miske Udvalg kan få forelagt tal og dokumentation for, hvad der ligger af potentielle muligheder i at videreudvikle den tanke at bruge Europas hjemmemarked som et bedre afsæt for en gennemtænkt, bæredygtig økonomisk vækst på alle disse spændende felter.

I mit første indlæg sagde jeg – og det vil jeg gerne gentage her i min replik – at Europa har en unik historisk mulighed for igen at markere, at der er en tredje vej i en international verden, der ellers kun beskæftiger sig med to veje: Enten at sænke den sociale tryghed i vores velfærdssamfund for at få job, som vi synes ikke hører vores samfund til, eller forholde sig passivt til en arbejdsløshed, som vi godt ved vi kan få has på. Denne tredje vej er fundamentalt baseret på den grundholdning, at tryghed, fornyelse og bedre beskæftigelse ikke er hinandens modsætninger, men forudsætninger, og det har både Kommissionen og andre for længst dokumenteret.

Fru Lilli Gyldenkilde satte debatten om Østeuropa ind i en også for mig meget konkret ramme. Syerskerne blev nævnt som eksempel, og der blev endog også nævnt en by i Jylland, som jeg kender meget godt, og jeg ved, at hr. Gade er i samme situation. Jeg vil godt tilslutte mig det, fru Lilli Gyldenkilde sagde. Store dele af de danske lønmodtagere fortjener stor respekt, synes jeg, og ikke mindst syerskerne, som bestemt ikke hører til de højeste lønnede og sikreste, hvad beskæftigelse eller andre forhold angår. Alligevel signalerer de via deres forbund og deres sammenhold en klar solidaritet i forholdet til Østeuropa, også når det koster hårdest. Jeg vil blot understrege én ting, nemlig at vi skal sikre, at den sociale tryghed, arbejderbeskyttelsen, miljøforbedringerne og de andre forbedringer, der kommer, også kommer den brede lønmodtagerbefolkning i Østeuropa til gode. Jeg synes, det er en rigtig holdning, som det er rigtigt at fremhæve her i dag, og jeg vil gerne på regeringens vegne tilsige, at det er naturligvis et synspunkt, vi vil arbejde for og med, som vi allerede gør.

Det er klart, at vi ikke har set det så tydeligt i de store GATT-forhandlinger, for her er det unægtelig en noget større kreds, man arbejder med. Men det er bestemt en problemstilling, vi skal have for øje, når vi nu går i gang med det daglige, hårde slid for at give de nye østeuropæiske samfund de muligheder, vi har talt så indtrængende for i dag.